

آموزش به نسل آی

● لری روزن^۱
● ترجمه و تلخیص: شیبیا ملک

کلید واژه‌ها: نسل جوان، فناوری، تلفن همراه

فرزندان ما، غرق در فناوری‌هایی هستند که امکان تجربه‌های لذت‌بخشی را در اختیار آن‌ها قرار می‌دهد؛ تجربه‌هایی که هیچ یک از جوانان نسل‌های گذشته امکانش را نداشته‌اند. مدارس ما چگونه پاسخ‌گوی نیازهای چنین نسلی خواهد بود؟

یکی از همکاران از پسر هفت ساله‌اش می‌کشد، خاطره‌ای برایشم تعریف کرد. هنگامی که او می‌خواست در خانه رایانه‌اش را به روز کند و سیستم آن را ارتقا دهد، می‌کشد داوطلب شد و در عرض یک ساعت تمام لپ‌تاپ‌های خانه به سیستم جدید مجهز شده بودند. همکارم می‌گفت می‌کشد پسر خاص و ویژه‌ای نیست. او مانند همهٔ دوستانش خیلی راحت از فناوری استفاده می‌کند.

همهٔ ما تجربه‌های متفاوتی از مواجهه با نسل جوانی داریم که با تلفن همراه، رایانه و انواع فناوری‌ها مانوس‌اند و هر آن‌چه نیاز دارند از دل رایانه بیرون می‌کشند. نسلی که برایش *www* به معنای شبکه‌ی گسترده جهانی^۲ نیست، بلکه به مفهوم هر آن چیز (*whatever*)، هر جا (*wherever*) و هر زمان (*whenever*) است.

در تحقیقی که با همکارانم روی هزاران نوجوان و والدین آن‌ها انجام دادیم، نسل متفاوتی را شناسایی کردیم؛ نسلی که در دههٔ ۱۹۹۰ و بعد از آن به دنیا آمده است. این

نسل را «نسل آی^۳» می‌نامیم. «I» حرف اول فناوری‌های دیجیتال

پرطرفدار از بین آن‌هاست؛ فناوریی چون آی‌پد، آی‌فون، آی‌پاد و ... هم‌چنین، نشانهٔ کثرت فعالیت‌های به شدت فردی آن‌هاست؛ فعالیت‌هایی که این فناوری‌ها برایشان میسر کرده است. کودکان و نوجوانان این نسل، با فناوری و رسانه‌هایی که از آن‌ها استفاده می‌کنند و عشقی که به ارتباطات الکترونیک دارند، شناخته می‌شوند.

مصرف انبوه خوراک رسانه‌ای

در تحقیقی که روی هزاران کودک و نوجوان در آزمایشگاه شناختی جورج مارشال انجام شد، دریافتیم نسل آی مصرف کنندهٔ حجم انبوهی از خوراک رسانه‌ای هستند. در بررسی‌های آن لاین طی آن به صورت ناشناس با جوانان وارد گفت‌وگو شدیم، از آن‌ها پرسیدیم چه مدت برای فعالیت‌هایی هم‌چون بازی‌های رایانه‌ای، صحبت با تلفن همراه، تبادل پیامک، فرستادن ایمیل، موزیک گوش دادن، استفاده از رایانه به صورت آن لاین و آف لاین و تماشای تلویزیون وقت می‌گذارند.

این تحقیق تفاوت‌های بارزی بین استفادهٔ نسل‌های گوناگون از فناوری را نشان داد. نسل قدیم صحبت تلفنی یا گفت‌وگوی رودررو را ترجیح می‌دهد، در حالی که نسل آی از

ارتباطات تعریف دیگری دارد.

در تحقیق دیگری، نمونه بزرگی از نوجوانان در بازه زمانی سه ماهه مورد بررسی قرار گرفتند، نتیجه عجیب ۳۳۳۹ پیامک در ماه گرفته شد (یعنی بیش از شش پیامک در ساعت بیداری). در حالی که در همان بازه زمانی، ۱۹۱ بار تلفن زده‌اند. [نیلسن وایر، ۲۰۱۰].

برای نسل آی، تلفن همراه تنها یک تلفن نیست، رایانه‌ای قابل حمل است. برای اتصال به شبکه جهانی و یا اجتماعی البته مبادله پیامک و پیامک و پیامک!

مدارس چگونه باید پاسخگو باشند؟

نوجوانی را در خانه تحت نظر قرار دهید. خواهید دید دائماً

بین استفاده از رایانه، تلفن همراه و ام پی تری تغییر وضعیت می‌دهد. در مدرسه ما از آن‌ها انتظار داریم تنها درگیر یک فعالیت باشند: گوش دادن به معلم، یا حل تمرین و یا یادداشت کردن با قلم و کاغذ. در حالی که روش‌های بهتری برای آموزش به دانش‌آموزان وجود دارد. مسلماً استفاده از فناوری برای غنی‌سازی کلاس درس، به معنای تحول

کلاس به یک کلاس مجازی و آنلاین نیست. دانش‌آموزان به تعامل اجتماعی رو در رو نیاز دارند؛ به خصوص در دوره‌های دبستان و راهنمایی. قرار نیست معلمان تکالیف را روی رایانه بگذرانند و هر کس به راه خود برود. قرار هم نیست که کلاس

به فناوری مجهز شود تا فناوری صرفاً در کلاس حضور داشته باشد؛ مثل تخته‌های هوشمند و رایانه‌های رومیزی بدون استفاده در کلاس؛ وسایلی که چون معلم آموزش ندیده است یا نمی‌خواهد، به کار گرفته نمی‌شوند. از طرف دیگر، قرار نیست معلم احساس کند مسئولیت دارد که برای کلاسش فناوری‌های آموزشی پیدا کند و به دنبال آن‌ها بگردد. او موظف است که محتوای آموزشی مشخصی را آموزش دهد. مسئله «آموزش با فناوری» نیست، بلکه مهم به کارگیری فناوری برای بیان مؤثرتر مفاهیم است.

معلمان می‌توانند محتواهای آموزشی آنلاین را در قالب‌های متفاوت، به صورت صوتی یا ویدیویی، غالباً به صورت رایگان در برخی سایت‌های آموزشی پیدا کنند. هنگامی که با معلمان از این موضوع سخن می‌گوییم بیش از هر عبارتی این جمله را می‌شنویم: «چگونه فرصت می‌کنم از این همه منابع متنوع استفاده کنم؟ چگونه آن‌ها را برای استفاده در کلاس سامان دهم؟»

یک پاسخ این است که از افرادی کمک بگیرید که منابع موجود در اینترنت را خوب می‌شناسند. چنین فردی می‌تواند یک دانش‌آموز آشنا با فناوری یا یک دانشجوی وارد و یا حتی یکی از والدین دانش‌آموزان باشد. از او بخواهید آن دسته از منابع اینترنتی را که می‌تواند برنامه درسی شما را پوشش دهد، شناسایی کند.

اخیراً با یک دبیر تاریخ دبیرستان مواجه شدم که می‌خواست

در مدرسه ما از بچه‌ها انتظار داریم تنها درگیر یک فعالیت باشند: گوش دادن به معلم، یا حل تمرین و یا یادداشت کردن با قلم و کاغذ. در حالی که روش‌های بهتری برای آموزش به دانش‌آموزان وجود دارد

محتوای درسش را درباره جنگ جهانی دوم غنی تر سازد. دانشجوی موفق را پیدا کردیم که این واحد را گذرانده بود. از او خواستیم مجموعه‌ای از فیلم‌ها، ویدیوها، سایت‌ها و هر نوع مطلب مرتبط را از اینترنت جمع‌آوری کند. پس از یک هفته این دانشجو با لینک تعداد زیادی فیلم (فیلم‌های همان دوران جنگ جهانی دوم)، مجموعه‌ای عکس،

قرار نیست که کلاس به فناوری مجهز شود تا فناوری صرفاً در کلاس حضور داشته باشد؛ مثل تخته‌های هوشمند و رایانه‌های رومیزی بدون استفاده در کلاس؛ وسایلی که چون معلم آموزش ندیده است یا نمی‌خواهد، به کار گرفته نمی‌شوند

آن‌ها به فناوری بهره ببریم و آن را در آموزش متمرکز نمائیم. باید زمان کلاس را آزاد بگذاریم تا دانش‌آموزان بتوانند از انبوه اطلاعاتی که آن‌ها را احاطه کرده است، به طرز معناداری استفاده کنند. به این ترتیب، آن‌ها بیش از پیش درگیر یادگیری خواهند شد.

پی‌نوشت

1. Larry D.Rosen
2. World Wide Web
3. Teaching the iGeneraion
4. ipod
5. iphone
6. Wii

منبع

Educational leadership • february 2011 vol 68.no5

پادکست و منابع چندرسانه‌ای در ارتباط با دوران مورد نظر بازگشت. او با معلم همکاری کرد تا به تدریج بر منابع مسلط شود و آن‌ها را سامان دهد. در زمان تدریس هم در کلاس حاضر شد و به معلم در استفاده از این امکانات کمک کرد. بررسی‌ها در آمریکا نشان می‌دهند، وقتی معلمان بخشی از درس را با کمک فناوری پیش می‌برند، می‌توانند از زمان کلاس به طور مفیدتری استفاده کنند و فرصت می‌یابند تا در تجزیه و تحلیل، دانش‌آموزان را یاری دهند. [جانسون، اسمیت و همکاران، ۲۰۱۰].

آیا این موثرترین روش استفاده از زمان کلاس و مهارت معلم نیست؟

فرض کنید می‌خواهید دانش‌آموزان بخش اول نمایش‌نامه «هملت» را مشاهده و روی آن بحث کنند. به جای آن که فیلم را در کلاس نمایش دهید، می‌توانید نشانی لینک نمایش آن را به دانش‌آموزان بدهید و از آن‌ها بخواهید به عنوان تکلیف فیلم را در خانه مشاهده کنند. آن‌ها می‌توانند هر زمان می‌خواهند، طبق برنامه خودشان، فیلم را در خانه ببینند و بخش‌هایی از آن را بازبینی کنند. شما هم در ساعت کلاس می‌توانید از آن‌ها بخواهید نمایش را بازسازی کنند.

آینده آموزش

به صورت کودکان و نوجوانانی که مشغول بازی با رایانه، مبادله پیامک، دیدن فیلم و یا زیوررو کردن سایت‌ها هستند، بنگرید. خواهید دید که سخت سرگرم و درگیرند! نسل‌های جدید فناوری غرق است. دنیای فناوری به روی آن‌ها هر روز هفته، آن هم ۲۴ ساعته باز است. این ما هستیم که باید از عشق و علاقه

عکس: اعظم لاریجانی